

de vrachtwagen

'Mijn hobby is mijn werk geworden. Dat maakt me dolgelukkig.'

Margot Pistor-Hendriks (48) was verpleeghuisarts tot ze in 2001 het roer omgooide en als beeldhouwer aan de slag ging.

„Ontwikkelingswerk was altijd mijn grote droom. Als kind wilde ik niets anders. Tijdens mijn studie geneeskunde verdween dat idee een beetje naar de achtergrond. Toen wilde ik vooral groot worden in het kankeronderzoek.

„Trouwen en kinderen krijgen waren nog ver weg, maar alles liep anders.

„Ik leerde mijn man kennen en in het laatste jaar van mijn studie geneeskunde trouwden we en raakte ik zwanger. Met een dikke buik haalde ik mijn bul op.

„Even dacht ik: wat nu? Bij toeval belandde ik als arts in een verpleeghuis. Dat bleek ik zowaar leuk te vinden. Ik dacht er eigenlijk nooit over na of dit het werk was wat ik tot mijn pensioen wilde doen.

„Tien jaar geleden raakte ik overspannen. Mijn man werd ernstig ziek en ik kon mijn zware baan in het verpleeghuis niet langer aan. Stoppen was de enige optie. Vanaf dat moment besloot ik alleen nog maar leuke dingen te gaan doen.

„Als kind was ik al veel met klei bezig. Dat ben ik altijd blijven doen. Vooral in tijden van stress bleek boetseren een goede uitlaatklep te zijn. Je creëert iets met je handen dat blijvend is.

„Financieel konden we het ons toen gelukkig veroorloven. Ik ging van een behoorlijk salaris, zo'n 45.000 euro per jaar, naar een verliespost, want de eerste tijd verdiende ik nauwelijks geld met mijn hobby.

„Inmiddels ben ik tien jaar verder en verdien ik aardig een aardig inkomen. Nu houd ik met de verkoop van mijn beelden gemiddeld 2.000 euro per maand over. Ik ben echt dolgelukkig dat mijn hobby nu mijn werk is geworden. Dit wil ik altijd blijven doen.”

'Ik ben ieder uur van de dag blij met wat ik doe'

Daphne Channa Horn (35) heeft acht jaar als tandarts gewerkt. In 2008 gooide ze het roer om en maakte ze van haar passie fotografie.

